

stæffenhed har stort Krav paa at see smødelkommet. Jeg anseer det for langt mere hensigtsmæssigt, at de praktiske Undringere, som der kan være Tale om, blive stillede frit af ærede Medlemmer, som ikke have faaet det særlige Hverv at gennemgaae hele Loven. Det vil da ikke være vanskeligt ved nogen velvillig Smødelkommen mellem de ærede Medlemmer, der have indgivet eventuelle Undringsforslag, og den høitærede Finantsminister, at tilveiebringe et meget let og anskueligt Grundlag for en 2den Behandling og en Afstemning, der nu maa være istand til at henholde sig til de meget almindelige og udførlige Forhandlinger baade her og andetsteds. Jeg troer, at det vilde være et heldigt Fremskridt i Lovgivningsvirksomheden, om vi, naar en Sag — hvad der jo dog her erkjendes — er bleven saa omhyggelig behandlet fra det andet Things Side, da indskrænke os her til det absolut Nødvendige og ikke gaae ud over det.

Winther: Jeg er af den Mening, at denne Lov fremmes bedst ved et Udvalg, og at der gennem et Udvalg bedst staffles en fælles Mening tilveie fra Things Side, en Indflydelse, som derhos er berettiget med Hensyn til en Sag, der har en saa stor finantiel Betydning, hvilket jeg troer, den høitagtede Finantsminister heller ikke vil nægte mig. Jeg indseer ikke, at det skulde kunne befrygtes, at et Udvalg vilde høre sig saaledes ad, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) syntes at forudsætte, nemlig at det skulde fordybe sig i endeløse Forhandlinger om alle de Enkeltheder, som det andet Thing har fordybet sig i. Det forekommer mig, at et Udvalg, der nedfattes her med den bestemte Hensigt at fremme Sagen saa hurtigt og godt som muligt, uden at opgive Things berettigede Indflydelse, maatte kunne høre sig ad paa anden Maade, ved nemlig blot at forhandle de Punkter, som have været omstridte i dette Thing, og see at bringe en Forsoning tilveie mellem forskjellige Sider og gennem en forretningsmæssig Forhandling med Finantsministeren at bringe Sagen tilende. Jeg indseer ikke, at der er nogen Fare for

Loven, og jeg skulde meget beklage, om den ikke skulde blive færdig til den Tid, som den ærede Minister ønsker; jeg er imidlertid overbevist om, at den kan det. For dog maastee at lette Forretningsgangen i Udvalget, hvis et saadant bliver nedsat, skal jeg tillade mig at foreslaae, at det bliver indskrænket til et Antal af 7 Medlemmer.

Bregendahl: Jeg maa understøtte den Mening, der er fremsat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), nemlig at det er rigtigst ikke at lade Sagen gaae i Udvalg. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at flere af de Dnsker, som ere udtalte under Forhandlingerne her, ere af en saadan Bestæffenhed, at deres Tilfredsstillelse ikke behøver Forandringer i Lovforslaget. De vedrøre nemlig, idetmindste for en stor Deel, Forhold, som ville kunne ordnes ved det Reglement eller Regulativ, som Finantsministeren skal udstede, naar Loven er udkommen. Jeg troer nu, at det er meget rigtig, at Bemærkninger om saadanne Punkter ere komne frem under Forhandlingerne her, fordi de ville være til Vejledning ved Regulativets Udarbejdelse, og jeg betvivler ikke, at der, selv om de ikke faae deres Udtryk i selve Loven, dog vil blive skjænket dem den fornødne Opmærksomhed ved Udarbejdelsen af det nævnte Regulativ. Men gaaer Sagen i Udvalg, er jeg meget tilbøielig til at troe, at Forhandlingerne i Udvalget ville føre til, at man vil bestræbe sig for dog at faae et og andet Dnske tilfredsstillet ved at faae Bestemmelser optagne i selve Loven om Forhold, som ikke høre ligefrem ind under den, men kunne afgjøres gennem Regulativet. Derved vilde Lovens videre Fremme i høi Grad besværliggjøres, og jeg skal derfor fraraade Nedsættelsen af hvilket som helst Udvalg i denne Sag.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig om de stillede Forslag, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af S. M. Mørk om Nedsættelse af et Udvalg af 9 Medlemmer for kastedes med 48 Stemmer mod 20,